

Olsztyn, 14.12.2023

Prof. dr hab. Jerzy Kaleczyc, prof. zw.
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Katedra Anatomii Zwierząt
ul. Oczapowskiego 13
10-719 Olsztyn
e-mail: jerzy.kaleczyc@uwm.edu.pl

Recenzja osiągnięcia naukowego oraz całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Kingi Skieresz-Szewczyk w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego

Ocena formalna

Podstawę formalną niniejszej recenzji stanowi pismo Przewodniczącej Rady Naukowej Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu z dnia 2 listopada 2023 r. informujące, że w dniu 27 października 2023 r. zostałem powołany przez wspomnianą Radę Naukową na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr Kingi Skieresz-Szewczyk.

Przesłana dokumentacja jest kompletna i w mojej ocenie spełnia wymogi formalne. Recenzję wykonuję na podstawie zasad określonych w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst ujednolicony: Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm).

Podstawowe dane o Kandydatce

Pani dr Kinga Skieresz-Szewczyk jest absolwentką Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt (obecnie Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach) Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. W roku 2008 ukończyła studia i uzyskała tytuł zawodowy magistra biologii na podstawie pracy magisterskiej zatytułowanej „Rozwój języka u gęsi domowej (*Anser anser f. domestica*, *Anatidae*)”, której promotorem była dr hab. Hanna Jackowiak. Po ukończeniu studiów magisterskich podjęła studia doktoranckie, a w 2013 roku otrzymała stopień doktora nauk biologicznych na Wydziale Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na podstawie rozprawy doktorskiej zatytułowanej „Morfogeneza błony śluzowej języka u gęsi i kaczki domowej w okresie zarodkowym”, której promotorem była dr hab. Hanna Jackowiak. W marcu 2013 roku Kandydatka podjęła pracę na stanowisku asystenta, a w listopadzie awansowała na stanowisko adiunkta w Zakładzie Histologii i

Embriologii Zwierząt Instytutu Zoologii, Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Ocena merytoryczna

Ocena osiągnięcia naukowego

Pani dr Kinga Skieresz-Szewczyk przedstawiła osiągnięcie zatytułowane „Analiza procesu kornifikacji nabłonka orto- i pararogowego błony śluzowej języka ptaków” w postaci cyklu czterech powiązanych tematycznie oryginalnych prac, w których Kandydatka była pierwszym i korespondencyjnym autorem. Artykuły te ukazały się w latach 2017-2023 w renomowanych czasopismach z listy Journal Citation Reports:

- (1) Skieresz-Szewczyk K., Jackowiak H., Buchwald T., Szybowicz M. 2017. Localization of alpha-keratin and beta-keratin (corneous beta protein) in the epithelium on the ventral surface of the lingual apex and its lingual nail in the domestic goose (*Anser anser f. domestica*) by using immunohistochemistry (IHC) and Raman microspectroscopy analysis. *The Anatomical Record* 300: 1361-1368.
- (2) Skieresz-Szewczyk K., Buchwald T., Szybowicz M., Jackowiak H. 2019. Alpha-keratin and corneous beta protein in the parakeratinized epithelium of the tongue in the domestic goose (*Anser anser f. domestica*). *Journal of Experimental Zoology Part B: Molecular and Developmental Evolution* 332: 158-166.
- (3) Skieresz-Szewczyk K., Jackowiak H., Skrzypski M. 2022. Alpha-keratin, keratin-associated proteins and transglutaminase 1 are present in the ortho- and parakeratinized epithelium of the avian tongue. *Cells* 11(12): 1899: 1-22.
- (4) Skieresz-Szewczyk K., Jackowiak H. 2023. Pattern distribution of the connexins in the ortho- and parakeratinized epithelium of the lingual mucosa in birds. *Cells* 12 (13): 1776:1-23.

Z dołączonych oświadczeń pozostałych współautorów wynika, że udział Kandydatki w przygotowaniu każdej z tych prac był wiodący i pierwszoplanowy. Sumaryczny współczynnik wpływu (IF) tych publikacji wynosi 16,93 a łączna liczba punktów Ministerstwa Edukacji i Nauki – 450, co w mojej opinii ogólnie stanowi bardzo dobry wynik.

Wszystkie prace składające się na osiągnięcie naukowe, przed publikacją w specjalistycznych czasopismach, podlegały gruntownym procedurom recenzenckim. Ograniczę się zatem do uwypuklenia ich najważniejszych, w moim odczuciu, elementów, istotnych z punktu widzenia spójności całości osiągnięcia naukowego Kandydatki.

Omawiane publikacje dotyczą wyników szczegółowych badań mikroskopowych i molekularnych charakteryzujących proces rogowacenia w nabłonku orto- i pararogowym języka ważnych pod względem użytkowym gatunków ptaków. Ponieważ wcześniejsze dane odnoszące się do procesów rogowacenia nabłonków jamy ustnej, czy języka ptaków były zbyt skąpe, aby ocenić, czy nabłonki błony śluzowej języka ptaków podlegają procesowi kornifikacji oraz jak przebiega synchronizacja tego procesu, Kandydatka znacząco pogłębiła wiedzę w tym zakresie przeprowadzając badania, których wyniki przyczyniły się do weryfikacji kilku sformułowanych przez nią hipotez badawczych. Poniżej przytaczam je, ponieważ ich znajomość, z jednej strony uzmysławia jakich dokładnie zagadnień naukowych publikacje te dotyczą, z drugiej zaś, w pewnym sensie definiują one stan wcześniejszej wiedzy a przy okazji określają także wszechstronność i złożoność zastosowanej metodyki badawczej:

- (1) nabłonek orto- i pararogowy błony śluzowej języka ptaków podlega procesowi kornifikacji z udziałem alfa- i beta-keratyny oraz białek KAPs i TGM-1,
- (2) rozmieszczenie i profil ekspresji alfa- i beta-keratyny oraz białek KAPs i TGM-1 w nabłonku orto- i pararogowym są odmienne,
- (3) komunikacja keratynocytów, wpływająca na synchronizację procesu kornifikacji nabłonka orto- i pararogowego języka ptaków, zależy od połączeń komunikacyjnych typu gap junction zbudowanych z alfa-koneksyn (Cx40 i 43) i beta-koneksyn (Cx26, 30 i 31),
- (4) rozmieszczenie i profil ekspresji alfa- i beta-koneksyn w obu nabłonkach jest różny.

Generalnie badania uwzględniały kompleksową analizę przestrzennego rozmieszczenia w nabłonku orto- i pararogowym białek alfa- i beta-keratyny (publikacja 1 i 2), białek KAPs tj. filagryny i lorykryny oraz białka TGM-1 (publikacja 3), jak również alfa-koneksyn (Cx40 i 43) i beta-koneksyn (Cx26, 30 i 31) tworzących połączenia typu gap junction (publikacja 4).

W publikacji (1) która dotyczy gęsi domowej, przeprowadzono analizę rozmieszczenia i profilu ekspresji alfa- i beta-keratyny w nabłonku ortorogowym powierzchni brzusznej wierzchołka języka z jego unikalną strukturą, czyli tzw. „paznokciem języka”. Uzyskane wyniki pozwalają na jednoznaczne stwierdzenie, że nabłonek ortorogowy na powierzchni brzusznej wierzchołka języka u gęsi domowej podlega procesowi kornifikacji, a ponadto pozwoliły na określenie w jaki sposób, wraz z rogową płytką „paznokcia języka,” pełni on funkcję ochronną podczas pobierania pokarmu.

Ważnym osiągnięciem omawianej publikacji było wykazanie, że zastosowana technika mikrospektroskopii Ramana potwierdziła zasadność użycia przeciwciała anti-cytokeratin AE1/3 do identyfikacji alfa-keratyny w nabłonkach wielowarstwowych ptaków i może być

traktowana jako alternatywa do badań immunohistochemicznych rozmieszczenia cytokeratyn. Obserwacja ta jest cenna jeśli chodzi o badania dotyczące ptaków, ze względu na brak dostępnych specyficznych przeciwciał identyfikujących beta-keratynę.

W publikacji (2), dokonano analizy rozmieszczenia i profilu ekspresji alfa- i beta-keratyny w nabłonku pararogowym błony śluzowej języka gęsi domowej celem ustalenia, czy nabłonek pararogowy, podobnie jak nabłonek ortorogowy, podlega procesowi kornifikacji. Uzyskane wyniki posłużyły do określenia funkcji ochronnej nabłonka pararogowego podczas transportu pokarmu do przełyku oraz do przeprowadzenia badań porównawczych cytokeratyn w obrębie nabłonka para- i ortorogowego języka ptaków. Podobnie jak w przypadku publikacji (1), zastosowano analizy immunohistochemiczne dotyczące ekspresji alfa-keratyny oraz przeprowadzono badania z wykorzystaniem metody mikrospektroskopii Ramana, umożliwiające identyfikację beta-keratyny, ukazujące także przestrzenny rozkład cytokeratyn wraz z oszacowaniem ich procentowego udziału w poszczególnych warstwach nabłonka pararogowego.

Uzyskane wyniki wskazują, że alfa-keratyna, obecna przede wszystkim w niższych warstwach nabłonka pararogowego, podobnie jak w nabłonku ortorogowym, zapewnia strukturalną integralność keratynocytów, a beta-keratyna, zgromadzona w warstwie rogowej, warunkuje oporność mechaniczną. Omawiane badania ujawniły po raz pierwszy, że nabłonek pararogowy, podobnie jak nabłonek ortorogowy, podlega procesowi kornifikacji.

Celem badań dotyczących pracy (3) było ustalenie czy białka KAPs tj. filagryna i lorykryna oraz białko TGM-1, które występują w naskórku ptaków, są obecne w ektodermalnych nabłonkach ich języka, oraz jakie jest rozmieszczenie i profil ekspresji tych białek. Badania, oprócz gęsi domowej, objęły dodatkowo dwa gatunki ptaków użytkowych, kaczkę i indyka domowego.

Stosowano w nich metody immunohistochemiczne celem ustalenia rozmieszczenia i profilu ekspresji wspomnianych białek, oraz technikę Western Blot, umożliwiającą identyfikację alfa-keratyny, białek KAPs i białka TGM-1, oraz określenie ich mas molekularnych.

Generalnie omawiane badania wykazały, że białka KAPs i białko TGM-1 występują w nabłonku orto- i pararogowym języka ptaków, co stanowi kolejny dowód na to, że oba typy nabłonków podlegają procesowi kornifikacji, oraz, że głównym białkiem KAPs zaangażowanym w proces kornifikacji nabłonków języka ptaków jest lorykryna.

W publikacji (4), aby w pełni scharakteryzować proces kornifikacji nabłonków języka ptaków, przeprowadzono analizy immunohistochemiczne rozmieszczenia i profilu ekspresji

ważnych dla tego procesu białek koneksyn w poszczególnych warstwach nabłonka orto- i pararogowego.

Badania wykazały, m.in., że alfa-koneksyny (Cx40 i 43) i beta-koneksyny (Cx26, 30 i 31) tworzą połączenia komunikacyjne keratynocytów w nabłonku orto- i pararogowym języka ptaków, a koneksyny Cx40, 43 i 30, występujące w keratynocytach warstwy pośredniej, warunkują komunikację między nimi oraz biorą udział w inicjacji i przebiegu procesu kornifikacji. Cenną obserwacją jest również stwierdzenie, że zróżnicowane rozmieszczenie koneksyn lub ich brak w obu typach nabłoneków warstwy rogowej stanowi ważną cechę diagnostyczną w badaniach nabłoneków języka ptaków.

W mojej opinii, wyniki badań przedstawionych w publikacjach składających się na osiągnięcie naukowe bez wątpienia wzbogacają wiedzę podstawową i przedkliniczną z zakresu procesów rogowacenia nabłoneków wielowarstwowych ptaków, co może być wykorzystane w dalszych badaniach mających na celu poszerzenie diagnostyki weterynaryjnej błony śluzowej w przebiegu chorób jamy dzioba ptaków, jak również może być wykorzystane w dermatologii.

Uznaję zatem, że przedstawiony przez Panią dr Kingę Skiersz-Szewczyk cykl publikacji jest dokonaniem wartościowym, spełniającym ustawowe kryteria stawiane osiągnięciom habilitacyjnym.

Ocena pozostałego dorobku naukowego

Dorobek publikacyjny dr Kingi Skiersz-Szewczyk stanowią 23 prace opublikowane w czasopismach wyróżnionych w JCR (w tym 4 prace wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego), 2 rozdziały w monografiach naukowych oraz 48 komunikatów naukowych. Łączna liczba punktów MEiN za wszystkie oceniane publikacje wynosi 1472, sumaryczny IF – 56,551, liczba cytowań w bazie Web of Science Core Collection na dzień 02.08.2023 - 292, zaś bez autocytowań - 202, a indeks Hirscha – 9 (wg bazy Web of Science).

Generalnie wartości wskaźników bibliometrycznych ocenianego dorobku naukowego uznaję za wysoce odpowiednie.

W dotychczasowej działalności naukowej Kandydatki można wyróżnić trzy główne obszary zainteresowań badawczych, które, w moim odczuciu, są spójne tematycznie, bowiem dotyczą one, w sensie ogólnym, zagadnień odnoszących się do rozwoju ontogenetycznego i morfologii języka ptaków i ssaków.

Obszar pierwszy, dotyczy rozwoju błony śluzowej języka ptaków hodowlanych. Zagadnienia związane z tym obszarem były m.in. podstawą pracy doktorskiej, i były również przedmiotem

badania w okresie po uzyskaniu przez Kandydatkę stopnia naukowego doktora. Badania te odnosiły się do gęsi i kaczki domowej (rząd blaszkodziobe – Anseriformes). Uwzględniano w nich ogólny rozwój języka jak i brodawek błony śluzowej tego narządu. Efektem tych badań były m.in. 3 prace które opublikowano w czasopismach z listy JCR, a także ciekawa konkluzja, że u Anseriformes, w momencie wyklucia, język jest przystosowany do funkcji dziobania i skubania, a filtracja pokarmu z wody jest ograniczona, ze względu na brak w pełni wykształconego aparatu filtracyjnego. Sugeruje to, że dalszy rozwój języka jest kontynuowany po wykluciu.

Drugi obszar badawczy dotyczy morfologii funkcjonalnej błony śluzowej języka ptaków hodowlanych i dziko żyjących. W zakresie tej tematyki przeprowadzono analizę makro- i mikroskopową struktur błony śluzowej języka i jego adaptacji do pobierania i transportu pokarmu w jamie dzioba. Badania te dotyczyły takich gatunków, jak orzechówka, kaczka domowa, gęś domowa, indyk domowy oraz bocian biały. Ich wyniki opublikowano w jednej monografii naukowej oraz pięciu oryginalnych pracach naukowych. Wykazały one, m.in. że ważną strukturą (choć wykazującą pewne gatunkowo specyficzne zróżnicowanie morfologiczne) z uwagi na kwestie pobierania pokarmu jest tzw. „paznokieć języka”. Ponadto ujawniły one duże różnice międzygatunkowe w ukształtowaniu makro- i mikroskopowym powierzchni języka będące efektem zmian adaptacyjnych dotyczących sposobu pobierania pokarmu. Różnice te np. odnoszą się do struktury brodawek stożkowatych trzonu języka i brodawek nitkowatych które tworzą aparat filtracyjny u kaczki i gęsi domowej, a są one powiązane z faktem, że język kaczki adaptował się przede wszystkim do filtracji pokarmu z wody, a język gęsi jest przystosowany głównie do skubania. Natomiast u obu gatunków ptaków brodawki stożkowate na wyniosłości języka opowiadają za transport pokarmu do przelęku i zapobiegają jego wypadaniu z jamy dzioba. Z kolei u indyka domowego, obecność licznych gruczołów językowych, zlokalizowanych lateralnie w stosunku do chrząstki śródjęzykowej, w obszarze blaszki właściwej błony śluzowej trzonu oraz na korzeniu języka, warunkuje odpowiednie nawilżenie suchego pokarmu i jego rolowanie po powierzchni języka.

U bociana białego, który należy do ptaków pobierających pokarm w całości a w trakcie jego pobierania wykonują energiczne, posuwisto-zwrotne ruchy głowy, badania wykazały silną redukcję strukturalną języka. U tego gatunku jest on zbudowany z chrząstki śródjęzykowej aparatu gnykowego, pokrytej cienką błoną śluzową z nabłonkiem ortorogowym.

Trzeci obszar badawczy eksplorowany przez Kandydatkę odnosi się do budowy makro- i mikroskopowej struktur błony śluzowej języka ssaków domowych i dziko żyjących. Badania

realizowano w kontekście przynależności taksonomicznej oraz adaptacji do spożywanego pokarmu, a dotyczyły takich gatunków jak: lis polarny, rudawka nilowa, osioł domowy oraz słoń indyjski i afrykański. Uwzględniały one zarówno budowę języka jak i rozmieszczenie brodawek językowych. Ponadto u krowy, żubra oraz żubronia przeprowadzono analizę przestrzenną odnoszącą się do struktury brodawek smakowych. W ramach tych badań określono rozmieszczenie i liczbę kubków smakowych w nabłonku brodawek smakowych. Analizy objęły również charakterystykę kształtu brodawek i ich trzonów łącznotkankowych. Wykazano, że dojrzała powierzchnia wierzchołka języka i tylnoboczne powierzchnie wyniosłości języka to obszary ważne w percepcji smaku, preselekcji pokarmu i jego analizie podczas przeżuwania. Rekonstrukcje 3D wykazały obecność 3 typów strukturalnych trzonów łącznotkankowych brodawek smakowych. Ponadto stwierdzono, że cechy strukturalne języka żubronia wskazują na ich podobieństwo do tych które zaobserwowano u krowy.

Jak już wspomniałem, dorobek naukowy Kandydatki oceniam bardzo pozytywnie, jest spójny tematycznie i wartościowy pod względem naukowym bowiem język, zarówno u ssaków jak i u ptaków, to narząd ważny, z uwagi na wiele aspektów funkcjonowania organizmu. Należy mieć na uwadze też fakt, że jest on narządem, zwłaszcza u ssaków, stosunkowo dużym, o, wbrew pozorom, dosyć skomplikowanej budowie, i w związku z tym, wiele aspektów jego struktury i funkcjonowania wciąż wymaga dalszych, intensywnych badań. Jednym z tych aspektów jest np. kwestia unerwienia, bowiem, narząd ten u ssaków, posiada, oprócz „zewnętrznego” unerwienia ruchowego somatycznego oraz czuciowego, także własny, śródścienny autonomiczny układ nerwowy (ang. lingual enteric nervous system; LENS) zawierający m.in. relatywnie liczne śródściennie zwoje nerwowe, będący niejako przedłużeniem na obszar głowy śródściennego (tzw. enterycznego) układu nerwowego przełyku, żołądka i jelit. Uważa się, że LENS może być czymś w rodzaju „chemicznego oka” umiejscowionego na początku układu trawiennego, które analizuje pokarmy przed ich spożyciem i przekazuje tę informację, poprzez dalsze nerwowe struktury śródściennie w kierunku bardziej dystalnym. Z uwagi na fakt, iż głównym obszarem moich zainteresowań badawczych jest obwodowy autonomiczny układ nerwowy, chętnie (wspominam o tym w sposób zupełnie niezobowiązujący) podjąłbym współpracę naukową dotyczącą właśnie unerwienia języka (np. brodawek językowych) z ośrodkiem naukowym, w którym zatrudniona jest Pani dr Kinga Skieresz-Szewczyk.

Nie mam zastrzeżeń, jeśli chodzi o współpracę naukową Kandydatki z zagranicznymi i krajowymi ośrodkami naukowymi i realizację staży naukowych. Oceniając ten aspekt działalności naukowej, biorę pod uwagę pewne uwarunkowania natury obiektywnej,

mianowicie to, że zasadniczo doktoranci nie odbywają długotrwałych staży naukowych, a z kolei, z uwagi na pandemię COVID-19, możliwości dotyczące dłuższych pobytów za granicą były przez kilka ostatnich lat mocno ograniczone.

Od 2010 r. Kandydatka współpracuje z prof. Pieter Cornille z Department of Morphology, Imaging, Orthopedics, Rehabilitation and Nutrition, Faculty of Veterinary Medicine, Ghent University (Belgia). Współpraca ta dotyczy obrazowania technikami rekonstrukcji 3D struktur błony śluzowej języka ptaków dorosłych oraz w trakcie rozwoju zarodkowego, a jej efektem jest praca opublikowana w Journal of Morphology.

Kandydatka nawiązała także współpracę z kilkoma krajowymi ośrodkami naukowymi: Laboratorium Mikroskopii Elektronowej i Konfokalnej, Wydział Biologii, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu; Zakład Spektroskopii Optycznej, Instytut Badań Materiałowych i Inżynierii Kwantowej, Wydział Inżynierii Materiałowej i Fizyki Technicznej, Politechnika Poznańska; Katedra Neurobiologii, Akademia Wychowania Fizycznego im. E. Piaseckiego w Poznaniu oraz Ogród Zoologiczny - ZOO Poznań. Efektem tej współpracy jest m. in. sześć oryginalnych publikacji naukowych.

Kandydatka odbyła jeden miesięczny staż naukowy we wspomnianym ośrodku belgijskim w 2012 r. oraz zrealizowała tygodniowy pobyt studyjny w Department of Biological Science, College of Science, Louisiana State University (USA), który dotyczył konsultacji z zakresu morfologii struktur jamy dzioba ptaków oraz ich funkcjonalności u różnych grup pokarmowych i taksonomicznych ptaków, oraz analiz procesu rogowacenia u ptaków. Należy nadmienić, że była również kierownikiem projektu „The microCT studies of the structure of hyoid apparatus in birds”, realizowanego w 3D Laboratory in Museum für Naturkunde w Berlinie (Niemcy). Badania dotyczyły budowy aparatu gnykowego u różnych gatunków ptaków.

Jeśli chodzi o kwestię pozyskiwania środków finansowych na badania, to Kandydatka uzyskała grant z Narodowego Centrum Nauki w ramach konkursu Miniatura, a ponadto była kierownikiem trzech zadań badawczych oraz pełniła funkcję wykonawcy jednego zadania badawczego w projektach finansowanych w ramach dotacji celowej przeznaczonej na badania dla młodych naukowców.

Reasumując, w mojej ocenie Pani dr Kinga Skiersz-Szewczyk jest w pełni ukształtowanym pracownikiem naukowym o ciekawym i oryginalnym dorobku oraz odpowiednich umiejętnościach warsztatowych i organizacyjnych. Osiągnięcia te predestynują Ją do podjęcia starań o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego.

Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego

Nie mam zastrzeżeń do osiągnięć Kandydatki w zakresie działalności dydaktycznej popularyzatorskiej i organizacyjnej. Prowadziła Ona zajęcia dydaktyczne, ćwiczenia oraz wykłady, dla studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, I i II stopnia zarówno w języku polskim jak i języku angielskim oraz dla studentów Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Jeśli chodzi o zajęcia w języku polskim, to były one realizowane ze studentami kierunków Weterynaria, Biologia stosowana, Zootechnika oraz Biotechnologia, a także ze studentami Szkoły Doktorskiej. Imponująco przedstawia się wykaz realizowanych przez Kandydatkę przedmiotów: Histologia i embriologia, Organogeneza, Techniki mikroskopowe, Histologia kręgowców, Embriologia kręgowców, Biologia rozwoju kręgowców, Techniki mikroskopowe, Zarys embriologii zwierząt z elementami teratologii, Mikroskopia wirtualna tkanek i narządów zwierząt, Anatomia i histologia układu pokarmowego, Wspomagany rozród koni, Embriologia zwierząt oraz Metody badania białek. Zajęcia realizowane w języku angielskim dotyczyły trzech kierunków: Biologia stosowana w zakresie biologii zwierząt oraz w zakresie biologii eksperymentalnej (ćwiczenia z przedmiotu Biology - a review), Animal Production Management (ćwiczenia i wykłady z przedmiotu Embryology course w ramach modułu Preventive Veterinary Medicine) oraz European Master of Comparative Morphology (Erasmus+; ćwiczenia z przedmiotu Digestive system of birds w ramach modułu Ecomorphology, Core Course - Morphology). Prowadziła również wykłady i ćwiczenia w ramach modułu Elective courses - Imaging na University of Veterinary Medicine in Vienna (Austria) ze studentami kierunku European Master of Comparative Morphology (Erasmus+).

Należy także docenić aktywność Kandydatki w zakresie przygotowywania międzynarodowych programów dydaktycznych – brała udział w przygotowaniu programu międzynarodowych studiów II stopnia European Master of Comparative Morphology (EUCOMOR) w kategorii Erasmus Mundus Joint Programme. Program był przygotowywany przez konsorcjum pięciu uniwersytetów: Uniwersytetu w Antwerpii, (Belgia), Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej w Wiedniu (Austria), Uniwersytetu Justusa Liebiga w Giessen (Niemcy), Uniwersytetu Neapolitańskiego im. Fryderyka II (Włochy) oraz Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (Polska).

Kandydatka jest promotorem pomocniczym w jednym wszczętym przewodzie doktorskim, pełniła również funkcję opiekuna naukowego dwóch prac magisterskich i współopiekuna jednej pracy magisterskiej a także sprawowała opiekę naukową w przypadku trzech prac licencjackich i jednej pracy inżynierskiej. Pełni też funkcję opiekuna Sekcji Histologicznej

Koła Naukowego Zootechników i Biologów zrzeszającej studentów kierunku Weterynaria, Biologia stosowana oraz Biotechnologia.

W zakresie osiągnięć organizacyjnych, na podkreślenie zasługuje niewątpliwie udział Kandydatki w Komitecie organizacyjnym konferencji 8th Meeting of the Young Generation of Veterinary Anatomists organizowanej przez Pracownię Histologii i Embriologii Zwierząt na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Kandydatka posiada też liczne osiągnięcia w zakresie popularyzacji wiedzy. Wielokrotnie przygotowywała i przeprowadzała wykłady i warsztaty w ramach cyklicznie organizowanych Poznańskich Festiwalach Nauki i Sztuki oraz Nocy Naukowców (w latach 2011 – 2023) oraz wielokrotnie (w latach 2014 – 2019) przygotowywała i przeprowadzała wykłady i warsztaty dydaktyczne dla szkół podstawowych i średnich w Poznaniu i okolicznych miejscowościach.

Wniosek końcowy

W moim przekonaniu, Pani dr Kinga Skiersz-Szewczyk w pełni zasługuje na miano samodzielnego pracownika nauki. Kandydatka posiada wystarczająco obszerny i oryginalny dorobek naukowy. Wartości wskaźników parametrycznych tego dorobku uznaję za pozostające na odpowiednim poziomie. Cykl publikacji wskazanych jako osiągnięcie naukowe również prezentuje wysoki poziom merytoryczny. Na wysoką ocenę zasługuje także działalność dydaktyczno-wychowawcza oraz organizacyjna Kandydatki, która miała wymiar nie tylko lokalny, ale także międzynarodowy, m.in. była związana z ważnym, międzynarodowym programem dydaktycznym EUCOMOR.

Reasumując stwierdzam, że zarówno osiągnięcie naukowe jak i pozostały dorobek naukowy oraz dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny Pani dr Kingi Skiersz-Szewczyk w pełni odpowiada wymaganiom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, zatem spełnia kryteria określone w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst ujednolicony: Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm).

Wnioskuje także o wyróżnienie recenzowanych osiągnięć stanowiących podstawę do nadania stopnia doktora habilitowanego.

KIEROWNIK KATEDRY

prof. dr hab. Jerzy Kaleczyc, prof. zw.